

Epiphone Embassy PRO Bass

Een Thunderbird

Epiphone lijkt steeds meer het basmerk van Gibson te worden. Met bestsellers als de eigen versies van de Thunderbird, de long scale EB3 en de Jack Casady doet het merk het goed, ook onder bekende bassisten. Met de nieuwe Thunderbird Vintage PRO Bass en de Embassy die we hier testen, komt het merk met twee bassen waar menig hart sneller van gaat kloppen.

Waarom we de Thunderbird niet getest hebben en de Embassy wel? De T-bird was nog niet voorradig en dit 'nieuwe' model is interessanter. Met de wetenschap hoe de Embassy klinkt en afgewerkt is, durven we een voorspelling te doen over de eigenschappen van de T-bird. Toch beginnen we even met de laatste.

'Gibson maakt nooit wat bassisten willen', zeggen we vaak. Toen het merk eindelijk met een non-reverse Thunderbird kwam, had deze zwarte elementen en dito hardware, terwijl alle vintageliefhebbers chroom/nikkel wilden zien. Epiphone levert al jaren een reverse Thunderbird met geschroefde hals, en daar kwamen enkele jaren terug modellen bij met correcte, doorlopende halzen - maar helaas ook met standaard zwarte bruggen en

elementen. Vorig jaar zagen we de eerste foto's van twee klassieke bassen - een T-bird en een Embassy mét chroom - en liefhebbers van vintage Gibsons waren in rep en roer: als deze bassen zo klinken als ze eruitzien, dan zijn het winnaars.

Verschillen

We kunnen verklappen dat de nieuwe PRO geen exacte heruitgave is. Ooit was de Embassy Epiphone's eigen Amerikaanse concurrent van de Thunderbird. De modellen deelden brug en elementen, maar de Epi was wat conventioneel van vorm. Het grootste verschil is dat de originele T-bird een doorlopende hals had en de Embassy (net als de non-reverse T-bird) een gelijmde. De huidige versie komt dicht bij het origineel, maar de bovenste hoorn is verlengd - wat de balans ten goede komt - en de bas heeft een wat

conventionelere kop met de stemmechanieken twee om twee. Het origineel had een Fender-achtige kop. De Epiphone Newport - zeg maar Epi's EBO - had dezelfde kop, maar werd ook even als 2+2 geleverd. Daarmee is de nieuwe Embassy ook een beetje Newport. Om compleet te zijn: het origineel had een vingersteun op de slagplaat, verchromde beugels over de elementen en een jackingang op de slagplaat. De verzonken input op de zijkant van de heruitgave is een stuk sterker.

Erg mooi zijn de elementen, de tweepuntsbrug en de exact nagemaakte knoppen met metalen, gepunte ringetjes die de knoppositie aangeven. De hele bas straalt jaren zestig uit. Ons testexemplaar is afgewerkt in antique ivory, dat vergeeld wit lijkt en prachtig staat bij de zwarte slagplaat. Veel mooier dan het hagelwitte van de T-bird. Ons testexemplaar is trouwens perfect afgewerkt en afgesteld.

Gooien en smijten

Als we de bas oppakken, vallen een aantal dingen op. De grotere hoorn is even wennen, maar het misstaat niet. De mahonie body is dun, waardoor de bas heerlijk licht is. Samen met de fijne, smalle en bolle vintage hals - eveneens mahonie - voelt hij zo compact aan